

Tehnička realizacija: *Igor Šokota*
Zoran Begović
 Majstori scene: *Saško Krstev*
Zvezdan Čaflješ
 Umetnički direktor: *Predrag Stojmenović*
 Realizator programa: *Goran Maksimović*
 Upravnik: *Vladimir Mijović*

LEKCIJA

Napisana je 1950. Godine, a danas je jedan od najviše igranih komada u svetu.

Kao avangardni autor koji odlučno okreće leđa priznatom pozorištu, Jonesko beži od realizma i psihologizma.

Apsurd i komika ostaju i dalje igraju značajnu ulogu. Perverzne reči pedagoga izazivaju bolove kod Učenice; reči vode u grobnicu, pošto se Lekcija završava ubistvom.

Dijalog se jednovremeno odvija u dvostrukom registru: luckastu literaturu teksta prate određena sazvučja, aritmetika i filologija služe kao odušak pohotljivosti i volji za moći, koji će dostići vrhunac u jednom ubistvu i orgazmu.

Jonesko beži od logike: on okreće leđa psihologiji da bi što bolje zasmekavao.

Jonesko voli isto tako da da slobodnog maha svojoj sklonosti ka ogromnom i smešnom preterivanju.

On prelazi na crni humor: Profesor čini ubistva dnevno, a, paradoksalno, Služavki preporučuje da pažljivo postupi sa lešom koji odnosi.

Jonesko se oduševljava logikom svaki put kada ona može da zabavi i da čudi.

U ovom ispreturanom svetu, najjednostavnija stvar i najsloženija postaju podjednako moguće. Profesor bezpogovorno tvrdi da treba znati oduzimati t.j. razdvajati i rasturati, jer je u tome progres, civilizacija, nauka i filozofija.

Upravo to da profesor zastupa tu teoriju, odražava Joneskovu borbu protiv svake vrste autoriteta.

Đure Salaja 6/1 tel.3243-643

EŽEN JONESKO

LEKCIJA

Mihajlo Bata Paskaljević, Sandra Nogić,
Vesna Paštrović
 Režija: *Milorad Milinković*

WWW.DADOV.CO.YU sezona 2001./02.

Jonesko

Voleo je da priča o sebi, da prepričava svoj život, a često i da protivreči rečenicom Ežea Jonesko je rođen 26. novembra 1909. godine u Rumuniji u provincijskom gradiću Slatina, pedesetak kilometara od Bukurešta. Otac, takođe Ežen bio je diplomirani pravnik i dve godine kasnije odlazi sa porodicom u Pariz, gde namerava da brani doktorat. Maja 1922. Ežen se vraća u Bukurešt, gde pohađa pravoslavnu gimnaziju Sveti Sava. Posebno se ističe u književnosti. Između 1927. i 1928. godine napušta odev dom. Prema majci gaji osećanje nežnosti, a prema ocu osećanje mržnje, zbog grubosti i nerazumevanja. Navodi čak da je pisao pamflete protiv njegove zemlje. 1982. godine Jonesko izjavljuje: "Dok sam bio mlad obožavao sam da raskrinkam velikane i institucije". Pobuna pomešana sa prkosom nepresudno izbija iz njegovih komada i uvek je usmerena protiv konformista svih vrsta, protiv autoriteta različitih vidova: recimo protiv Profesora u drami Lekcija. Jonesko pišući svoje komade, da bi stimulisao kreativnost, crpi iz svih potencijala, iz preživljenog, književnog i mističnog iskustva. U njegovom delu ima naivnosti svojstvene deci. 1928. godine stupa na književnu scenu. Saradnik je Zodijska i časopisa Bilete de papagalii. Tri godine kasnije objavljuje knjižicu stihova pod naslovom Elegija za sićušno biće. Njegova mladalačka poezija odiše jednostavnošću i čistotom. Jonesko aktivno saraduje sa mnogim časopisima i redovno studira francuski jezik i 1934. godine završava studije. 1934. godine Jonesko objavljuje delo "NF" u kome je ispoljen burleskni stav prema ocu i profesoru eset se i koje mu donos nagradu Kraljevske izdavačke fondacije. Joneskova namera da iznenadi publiku, da istakne fokantno, nenbično, odgledno je u snjiz. "Ne", kao i sklonosti ka ispovedanju. U komadu "Žrtve dužnosti" Jonesko istražuje logiku kontradiktornosti i u toj perspektivi logično postaje komično, a komično tragično. U trećem paragrafu teksta koji nosi naslov "Hotel na siđin listu", Jonesko se predstavlja kao veoma vešti satiričar.

EŽEN JONESKO**LEKCIJA**

Mihajlo Bata Paskaljević Sandra Nogić,

Vesna Paštrović

Režija:

Milorad Milinković

1945. godine Jonesko odlazi u Pariz i 1949. godine piše "Čelava pevačica". Ovaj komad će postići rekord u izvođenju više od 10.000 predstava od 1957. do 1987. godine. Komad "Čelava pevačica" zajedno sa komadom "Lekcija" predstavljaju odlučujući zaokret u istoriji novog pozorišta. "Čelava pevačica", "Stolice", "Nosorog" za Joneska predstavljaju bogatu polje inspiracije na kome se plode razmišljanja u dramaturgiji, o tradiciji i o mogućim inovacijama. U komadu Pastirov kamelion ili Pariska improvizacija okuplja svoja tri kritičara i izvrgava ih podsmehu. Od komada Neplaćeni ubica (1959) i Nosorog (1960) komada čvršće strukture, i manje provokativnih od prethodnih, stav kritičara se osetno menja. Neki od njih, čija je osobina protivrečnost, odjednom počinju da žale za parodičnim i subverzivnim duhom prvih komada. Svoj zaokret Jonesko najavljuje 1956., kada na veliko iznenađenje pristalica "avangarde", izjavljuje da se vraća "klasicizmu". S komadima Neplaćeni ubica, Nosorog, Vazdušni pešak i Kralj umire, dramski pisac se sve više udaljava od sveta jednodimenzionalnih često karikaturnih bića lišen psihološke dubine. 1959. i 1962. izvode se "Scena četvoro" i "Ludilo udvoje". Jonesko raspravlja o društvenim i političkim pitanjima u komadima Neplaćeni ubica, Nosoro, Žed i Glad, Masakrarije, Makbet i Kakav kupieraj! Jonesko želi da se obračuna sa sveukupnim zlom ovog sveta. Komadi Žrtve dužnosti, Stolice, Arnedej ili kako ga se otarasiti i austraju duboku vezu koja postoji između preživljenog iskustva i stvaralačkog ja. Tekstovi koji omogućavaju da se stekne uvid u njegov unutarnji svet su Dnevnik u mirvicama, sadašnja prošlost, Proš u sadašnjost, Otkrića, Čovek pod znakom pitanja, Secanja na nedavni susret, isprevidano traganje. Od 1981. godine oc objavljuvanja "Putovanja u svet mrtvih" ne piše više komade, već se posvećuje slikarstvu.